

OPENBAAR MINISTERIE

Parket-Generaal

Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
T +31 88 699 11 00
www.om.nl

Datum 5 april 2022
Onderdeel Bestuurlijke en Juridische Zaken
Ons kenmerk PaG/BJZ/56280
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s) 088 – 699 8864
Bijlage(n) 1. Relevante wet- en regelgeving
2. Verslag hoorzitting
Onderwerp Besluit op bezwaar

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.

Geachte

Bij brief van 14 juli jl., ontvangen op 19 juli jl., heeft u een pro forma bezwaarschrift ingediend tegen mijn besluit van 7 juni jl. met kenmerk PaG/BJZ/55398. Op 14 september jl. heb ik uw brief van 13 september jl. ontvangen, waarin u de gronden van uw bezwaarschrift aanvult.

Met deze brief beslis ik op uw bezwaarschrift.

Verloop van de procedure

Bij brief van 25 maart 2021 gericht aan de minister van Justitie en Veiligheid, heeft u met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) een aantal verzoeken ingediend. U heeft verzocht om openbaarmaking van alle documenten met betrekking tot de volgende zeven bestuurlijke aangelegenheden die te maken hebben met het strafrechtelijk onderzoek naar het neerhalen van vlucht MH17. Daarbij gaat het u om de wijze waarop de besluitvorming tot stand is gekomen met betrekking tot respectievelijk:

- i. de totstandkoming van het JIT;
- ii. de samenwerking tussen de landen in het JIT;
- iii. de onderzoekshandelingen die zijn verricht door het JIT;
- iv. alle communicatie over het uitvoeren van onderzoekshandelingen door het JIT;

- v. alle overige communicatie tussen het JIT en het OM onderling en/of met derden;
- vi. alle communicatie tussen het JIT/OM en (medewerkers van/ betrokkenen bij) Bellingcat;
- vii. alle interne documentatie binnen het OM/JIT over de onderzoeksresultaten van Bellingcat en het gebruik van deze resultaten.

Hierbij heeft u aangegeven dat het Wob-verzoek in de breedst mogelijke zin dient te worden opgevat tegen de achtergrond van hetgeen u in uw Wob-verzoek heeft geschetst.

Op 31 maart 2021 is door de minister van Justitie en Veiligheid uw verzoek overgedragen aan het College van procureurs-generaal ter behandeling, voor zover uw verzoek betrekking heeft op documenten die bij het Openbaar Ministerie berusten. Daarmee is uw verzoek op 7 april 2021 in goede orde ontvangen door het College van procureurs-generaal (hierna: het College).

Bij besluit van 7 juni jl. met kenmerk PaG/BJZ/55398, is uw verzoek integraal afgewezen.

Bij brief van 14 juli jl., ontvangen op 19 juli jl., heeft u een pro forma bezwaarschrift ingediend tegen voornoemd besluit van 7 juni jl.

Bij brief van 21 juli. met kenmerk PaG/BJZ/55557 heb ik de ontvangst van uw pro-forma bezwaarschrift bevestigd en u in de gelegenheid gesteld om binnen een termijn van acht weken vanaf de dagtekening van uw pro-forma bezwaarschrift – uiterlijk 14 september jl. - de gronden van bezwaar kenbaar te maken. In dezelfde brief heb ik de beslistermijn eveneens verdaagd met zes weken gelet op de te plannen hoorzitting.

Op 14 september jl. is uw brief van 13 september jl. met daarin de gronden van bezwaar ontvangen. De ontvangst hiervan is bij brief van 24 september jl. met kenmerk PaG/BJZ/55697 bevestigd.

In onderling overleg is de datum van de hoorzitting vastgesteld. Op 19 oktober jl. heeft de hoorzitting – in verband met de coronamaatregelen – digitaal plaatsgevonden. Omdat hetzelfde Wob-verzoek in de bezwaarfase tevens bij de minister van Justitie en Veiligheid in behandeling is, alsook nu de gronden voor bezwaar in deze procedures grotendeels overeenkomen, heeft er -in overeenstemming met u- één hoorzitting plaatsgevonden voor allebei de bezwaarschriften. Voor de samenstelling van de commissie en het verhandelde ter

zitting verwijs ik naar het verslag van de hoorzitting dat als bijlage bij dit besluit is gevoegd en hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Uw bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit en de gronden van het bezwaar zijn binnen de daartoe gestelde termijn aangevuld. Het voldoet ook aan de overige door de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gestelde eisen zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Gronden van bezwaar

In uw bezwaarschrift en tijdens de hoorzitting hebt u een aantal bezwaargronden aangevoerd die ik, ten behoeve van de leesbaarheid van dit besluit, hierna zal samenvatten en voorzien van een nummering. Ik verwijs daarbij naar de door u gebruikte koppen.

1. Ontbreken overzicht van aangetroffen documenten

Het besluit biedt volgens u onvoldoende inzicht in de aard en hoeveelheid van de aangetroffen informatie nu er een inventarislijst ontbreekt en in het besluit geen inzicht wordt gegeven in de aangetroffen documenten. Doordat het overzicht ontbreekt, is het voor u niet mogelijk om op inhoudelijke gronden in te gaan op de weigering tot openbaarmaking van de documenten en is het daarnaast voor u niet na te gaan of de zoekslag volledig is geweest en op welke wijze de zoekslag heeft plaatsgevonden. Volgens u wekt het bestreden besluit de indruk dat het voor de minister niet duidelijk is welke documenten onder het Wob-verzoek vallen. Daarnaast dient volgens vaste rechtspraak volgens u per document of onderdeel daarvan gemotiveerd te worden welke belangen zich tegen openbaarmaking verzetten.

2. Artikel 365 Sv

De gevraagde documenten kunnen volgens u niet onder het bereik van artikel 365 Sv vallen omdat u verzoekt om informatie met betrekking tot de besluitvorming die tot stand is gekomen met betrekking de in het verzoek opgenomen aangelegenheden. Het verzoek ziet volgens u derhalve op interne communicatie die doorgaans niet aan het strafdossier wordt gevoegd. U benadrukt in uw bezwaarschrift dat uw verzoek niet ziet op de onderzoekshandelingen zelf, maar op de interne communicatie met betrekking tot de besluitvorming daartoe.

3. Veiligheid van de Staat

Het VIRBI 2013 betreft volgens u geen wet in formele zin waardoor deze de Wob niet terzijde schuift. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het formele en materiële begrip 'staatsgeheim'. Niet de rubricering,

maar de inhoud van de informatie dient bepalend te zijn voor de vraag of er sprake is van een staatsgeheim. Uit het besluit blijkt onvoldoende dat er een (her)beoordeling van de documenten heeft plaatsgevonden die als Staatsgeheim zijn gerubriceerd. U stelt dat uit de jurisprudentie volgt dat er deskundig en concreet onderzoek nodig is om te kunnen onderbouwen dat de veiligheid van de Staat in het geding is.

Tot slot merkt u op dat in het besluit wordt gesteld dat openbaarmaking 'zowel de veiligheid van de Staat als die van de betrokken individuen' kan benadelen. De uitzonderingsgrond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder b Wob ziet echter niet op de bescherming van betrokken individuen. Dit belang kan volgens u onder meer worden beschermd door het verwijderen van identificerende gegevens van betrokkenen met een beroep op de uitzonderingsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e Wob.

4. Internationale betrekkingen

Het besluit maakt volgens u onvoldoende inzichtelijk welke belangenafweging er heeft plaatsgevonden met betrekking tot de uitzonderingsgrond artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a Wob. De vertrouwelijkheid van documenten en de stand van zaken van de strafzaak kunnen volgens u geen directe grondslag geven voor een beroep op de uitzonderingsgrond zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder a Wob.

5. Opsporing en vervolging van strafbare feiten

Het besluit maakt volgens u onvoldoende inzichtelijk welk belang ten aanzien van de opsporing en vervolging van strafbare feiten zal worden geschaad met de openbaarmaking van de door u verzochte documenten. U benadrukt dat u niet verzoekt om openbaarmaking van de onderzoeksresultaten zelf, maar enkel op de communicatie en besluitvorming hieromtrent. Uitgezonderd hiervan is mogelijk de interne besluitvorming over de onderzoeksresultaten van Bellingcat zoals geformuleerd in uw verzoek onder (vii). Om die reden valt het volgens u niet in te zien dat de aangetroffen documenten alle, of voor een groot deel, informatie bevat waardoor het strafrechtelijk onderzoek mogelijk zal worden gefrustreerd of worden belemmerd.

6. Voorkomen van onevenredige benadeling

U voert aan dat in het bestreden besluit de indruk wordt gewekt dat de weigeringsgrond het voorkomen van onevenredige benadeling aan de orde is bij verzoeken om processtukken. Dat is volgens u niet het geval. U haalt daarbij een uitspraak van de Afdeling aan waaruit volgens u blijkt

dat toegang tot processtukken via andere wegen onverlet laat dat de Wob open staat. Volgens u dient een beroep op voornoemde weigeringsgrond voldoende concreet en aannemelijk te worden gemaakt.

Daarnaast voert u aan dat volgens het bestreden besluit de onevenredige benadeling bestaat uit een beroep op de veiligheid van de Staat maar onvoldoende is gemotiveerd wat de mogelijke schade zou zijn en is niet gemotiveerd dat er dan ook sprake zou zijn van een onevenredige schade.

7. Persoonlijke beleidsopvattingen voor intern beraad

U voert aan dat uit recente rechtspraak volgt dat het niet overgaan tot het verstrekken van (geanonimiseerde) persoonlijke beleidsopvattingen een gedegen motivering behoeft die in het besluit zou ontbreken. U verwijst daarbij naar een recente uitspraak van de Afdeling over een Wob-verzoek over de Vuurwerkramp in Enschede. Tijdens de hoorzitting hebt u desgevraagd aangegeven dat de situatie tussen Vuurwerkramp in Enschede en de MH17-ramp weliswaar niet één op één vergelijkbaar is, maar dat het in beide situaties gaat om onderwerpen die allebei in de samenleving leven. De oudheid van documenten is daarbij volgens u van ondergeschikt belang gelet op de uitspraak van de Afdeling. Volgens u heeft de Afdeling met haar uitspraak bepaald dat er in zijn algemeenheid meer moet worden gekeken naar de mogelijkheid om persoonlijke beleidsopvattingen geanonimiseerd te openbaren.

Daarnaast verwijst u naar de Kamerbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 april jl. waarin vooruit wordt gelopen op de Wet open overheid. In die brief zou de minister van Binnenlandse Zaken hebben aangegeven dat het nieuwe kabinetsbeleid behelst dat in politiek-bestuurlijk (hoog)gevoelige dossiers de persoonlijke beleidsopvattingen met een toepassing van artikel 11, tweede lid Wob openbaar zullen worden gemaakt en dat daarop vooruitlopend de uitzonderingsgrond 'persoonlijke beleidsopvatting' minder ruim zal worden toegepast.

Beoordeling bezwaargronden

Ten behoeve van de leesbaarheid van het besluit zal ik allereerst ingaan op het MH17-dossier zelf, het belang van de veiligheid van de Staat en de gevolgen voor die veiligheid van de Staat indien informatie (al dan niet gedeeltelijk) zal worden geopenbaard. Hierbij zal ik de gevolgen relateren aan de uitzonderingsgronden zoals omschreven in de Wob.

Het MH17-dossier

Waarheidsvinding, gerechtigheid en rekenschap voor de 298 slachtoffers van het

neerhalen van vlucht MH17 is en blijft voor het kabinet prioriteit. Hiertoe heeft het kabinet sinds het neerhalen van vlucht MH17 op 17 juli 2014 zich maximaal ingespannen en zal dit ook in de toekomst blijven doen. Het neerhalen van vlucht MH17 heeft niet alleen tot Nederlandse slachtoffers geleid, maar ook tot slachtoffers uit 16 andere landen. De impact van deze gebeurtenis wordt in breed internationaal verband gevoeld. Door het unieke karakter en de hoge mate van gevoeligheid van dit dossier onderscheidt de werkwijze op dit dossier zich van andere dossiers.

Deze [werkwijze] wordt gekenmerkt door een (noodzaak voor een) hoge mate van vertrouwelijkheid, specifiek beveiligde werkomgevingen, autorisaties voor een restrictieve groep personen en het zeer selectief delen van informatie buiten de groep van geautoriseerde personen. Deze noodzaak komt voort uit de concrete statelijke dreiging en het belang om de vertrouwelijkheid van de processtrategie te bewaken. Om te voorkomen dat de procespositie van de Nederlandse Staat schade kan worden toegebracht door statelijke actoren, kennen veel van deze documenten die zien op de besluitvorming en processtrategie binnen dit dossier een hoge rubricering of een hoge mate van afscherming.

Voorgaande neemt vanzelfsprekend niet weg dat, ook in het kader van de motie Omtzigt over een speciaal MH17-archief (Kamerstuk 33997, nr. 99), de documenten voortvloeiend uit het MH17 dossier bewaard blijven, ook met het oog op toekomstige verantwoording van het kabinet over de inzet op dit dossier.

Veiligheid van de Staat

Zoals hierboven omschreven, wordt het MH17 dossier gekenmerkt door een (noodzaak voor een) hoge mate van vertrouwelijkheid, specifiek beveiligde werkomgevingen, autorisaties voor een restrictieve groep personen en het zeer selectief delen van informatie buiten de groep van geautoriseerde personen. Deze noodzaak komt voort uit de concrete statelijke dreiging die continu aanwezig is in dit dossier.

Het is algemeen bekend dat (buitenlandse) statelijke actoren voortdurend proberen bij Nederlandse (overheids)organisaties binnen te dringen om toegang te krijgen tot organisatiegeheimen of gerubriceerde (staatsgeheime) informatie. Dit blijkt onder meer in het door de AIVD opgestelde jaarverslag 2020. De AIVD heeft vastgesteld dat diensten van de Russische Federatie op grote schaal ICT-systemen proberen binnen te dringen.¹ Daarbij richt de Russische Federatie zich met name, maar niet uitsluitend, op overheidsinstanties. In het bestreden besluit is toegelicht dat het MH17-dossier is geïdentificeerd als een van de specifieke onderwerpen waarop Nederland voor de Russische Federatie een eigenstandig

¹ Internationale dreigingen en politieke veiligheidsbelangen | Jaarverslagen | AIVD

doelwit is. Dat betekent dat er een reëel en geïdentificeerd risico is dat er pogingen worden ondernomen om inzicht te krijgen in de informatie van Nederland in het MH17-dossier, dan wel de politieke processen te beïnvloeden. Dit blijkt onder andere uit meerdere (pogingen tot) hacks die in relatie tot het MH17-dossier zijn uitgevoerd en waarover door de Nederlandse en buitenlandse autoriteiten is bericht, alsmede uit getuigenverklaringen die zijn ingebracht in het strafrechtelijk onderzoek zoals is toegelicht door het OM tijdens de zitting(en) in het MH17-proces en waarvan de uitgesproken teksten zijn gepubliceerd op de website van het OM.²

Meer concreet zijn er – zoals toegelicht door het OM in de strafzaak³ – duidelijke aanwijzingen dat Russische veiligheidsdiensten actief proberen de waarheidsvinding naar het neerhalen van vlucht MH17 te verstoren. De Britse en Nederlandse autoriteiten hebben vastgesteld dat Russische GRU-agenten betrokken zijn geweest bij pogingen om de Maleisische opsporings- en vervolgingsautoriteiten te hacken. Dit is tijdens de persconferentie op 4 oktober 2018 door de Nederlandse en Britse autoriteiten bevestigd. Volgens hen was de GRU-operatie in Maleisië erop gericht om informatie te verzamelen over het MH17 onderzoek bij het Maleisische OM en de Maleisische politie. Daarnaast zijn ook al eerder pogingen vastgesteld om de Onderzoeksraad voor Veiligheid (OVV) te hacken tijdens zijn onderzoek naar het neerstorten van vlucht MH17.

Het bestaan van deze concrete statelijke dreiging heeft ertoe geleid dat er aanvullende veiligheidsmaatregelen zijn getroffen opdat de te beschermen belangen, waaronder het goede beloop van de strafzaak gewaarborgd blijven. Deze maatregelen bestaan onder meer uit het rubriceren van bepaalde documenten gelet op de inhoud van deze documenten en het verwerken van deze informatie in een afgeschermd werkomgeving met een hoog beveiligingsniveau waarvoor slechts enkele personen binnen het OM geautoriseerd zijn. Ook documenten of e-mails die aanvankelijk binnen een gewone omgeving waren verstuurd of opgesteld, zijn om deze reden – na het in gebruik nemen van deze extra beveiligde werkomgeving – vanwege de aard van de inhoud van deze documenten en e-mails, alsnog binnen deze omgeving ondergebracht.

Indien deze aanvullende veiligheidsmaatregelen niet zouden zijn genomen, is het zeer waarschijnlijk dat de pogingen van de Russische veiligheidsdiensten vruchtbaarder zouden zijn geweest. Het betrekken van bepaalde documenten in een Wob-procedure, zou gepaard gaan met veiligheidsrisico's ten aanzien van een

² <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/zittingen-maart-2020/toelichting-stand-van-zaken-onderzoek-deel-1-10-3-2020>

³ <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/zittingen-maart-2020/toelichting-stand-van-zaken-onderzoek-deel-1-10-3-2020>

groot aantal passages in die documenten, zelfs als die passages geweigerd worden.

De stukken die u verzoekt, zijn stukken die vanwege hun inhoud opgenomen zijn in de bovengenoemde afgeschermdde omgeving. De informatie in deze stukken kan, indien deze in een Wob-procedure worden betrokken en uit de afgeschermdde omgeving worden gehaald, gebruikt worden om (politieke) processen te beïnvloeden of om desinformatie te verspreiden wat gevolgen kan hebben voor de veiligheid van de staat. Dat dit daadwerkelijk gebeurt volgt uit het requisitoir van het OM van december 2021. Hierin wordt verwezen naar een Russische journaliste die contacten onderhield met GRU-agenten die vertrouwelijke JIT-documenten zou hebben gepubliceerd⁴. In zijn toelichting tijdens de zitting op 10 maart 2020 verwees de officier van justitie naar de betrokkenheid van deze journaliste bij de verspreiding van desinformatie:

*'Kort voor de zitting is er op een website een aantal stukken openbaar gemaakt, die afkomstig zijn uit het JIT-onderzoek. [...] Kennelijk zag de website reden om alleen achterhaalde onderzoeksbevindingen naar buiten te brengen, waarmee de suggestie van beeldmanipulatie kon worden gewekt. Delen van het rapport die de authenticiteit van een video bevestigen werden niet gepubliceerd. Deze website is er dus niet op uit om op een journalistiek verantwoorde manier informatie te delen, maar om desinformatie te verspreiden. [...] Afgelopen zaterdag hebben de initiatiefnemers van deze website nieuwe stukken naar buiten gebracht. Dit betroffen vergaderstukken van intern JIT-overleg. Uit die stukken blijkt wat wij eerder al bespraken: dat er afstemming plaatsvond tussen de JIT-landen over welk onderzoek er kon worden gedaan. Zulke vergaderingen zijn voor dit proces niet van belang. Waar het om gaat, is welk onderzoek er daadwerkelijk is verricht. Dat vindt u terug in het dossier. Het is duidelijk dat wij meer van zulke publicaties mogen verwachten in de loop van dit proces. Wij hebben gekeken hoe de gepubliceerde stukken kunnen zijn verkregen. Alleen Nederland, België, Australië en Maleisië beschikten over alle gepubliceerde stukken. Vooralsnog hebben geen van deze vier JIT-staten een lek kunnen vaststellen. Wel zijn er aanwijzingen voor eerdere hackpogingen van de Russische GRU bij de Maleisische politie en het OM aldaar.'*⁵

Openbaarmaking van deze JIT-stukken zou, naast dat het de veiligheid van de staat zou schaden, ook de internationale betrekkingen van Nederland met andere

⁴ <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/requisitoir-december-2021/requisitoir-dag-1-20-12-2021>,

⁵ <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/zittingen-maart-2020/toelichting-stand-van-zaken-onderzoek-deel-2-10-3-2020>

leden van het Joint Investigation Team (hierna: JIT) en *Grieving Nations* kunnen schaden en de procespositie van de Staat zou onevenredig worden benadeeld. Dit maakt ook dat de aanwezige persoonlijke beleidsopvattingen van ambtenaren in dit verzoek niet worden geopenbaard omdat die persoonlijke beleidsopvattingen raken aan voornoemde belangen. Ik zal daar hieronder nader op ingaan.

Gelet op het bovenstaande, verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond.

Internationale betrekkingen

Openbaarmaking van de door u verzochte informatie zou ertoe kunnen leiden dat de internationale betrekkingen tussen Nederland en andere leden van het JIT en *Grieving Nations* worden geschaad.

Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II, 1986/87, 19 859, nr. 3, blz. 34) is het voor de toepassing van deze bepaling niet noodzakelijk dat men een verslechtering van de goede betrekkingen als zodanig met andere landen of met internationale organisaties voorziet. Voldoende is dat men als gevolg van het verschaffen van informatie op grond van de wet, voorziet dat het internationale contact op bepaalde punten stroever zal gaan lopen, met als gevolg bijvoorbeeld dat het onderhouden van diplomatieke betrekkingen, of het voeren van bilateraal overleg met landen of internationale organisaties, moeilijker zal gaan dan voorheen.

Hoewel uw verzoek ziet op de besluitvorming ten aanzien van de zeven door u geformuleerde punten, kan het openbaar maken van deze informatie invloed hebben op de relatie van Nederland met zijn internationale partners binnen de genoemde procedures.

Zoals gezegd heeft de vliegcrash MH17 niet alleen tot Nederlandse slachtoffers geleid, maar ook tot slachtoffers uit 16 andere landen. Naar aanleiding van de vliegcrash MH17 is er een JIT opgericht. In het JIT MH17 werken Nederland, Australië, Maleisië, België en Oekraïne samen in het strafrechtelijk onderzoek naar de vliegcrash. Het is van belang dat deze partijen in alle vrijheid en vertrouwelijk in het kader van het onderzoek informatie met elkaar kunnen delen zonder risico op openbaarmaking. In uw verzoek vraagt u om openbaarmaking van informatie die direct dan wel indirect de samenwerking van het JIT raakt. Het is voorstelbaar dat door de verzochte openbaarmaking het overleg met de betrokken landen in het JIT stroever zal verlopen of dat deze landen de informatie niet met Nederland zullen delen als ze weten dat die informatie middels interne documenten van het Openbaar Ministerie voor een ieder openbaar worden gemaakt. Binnen het JIT zijn – zoals gebruikelijk bij internationale strafrechtelijke samenwerking – immers

afspraken gemaakt dat de JIT landen geen informatie uit het JIT openbaar maken zonder dat eerst met elkaar te bespreken.⁶

Gelet op het voorgaande, verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond. Daarbij wordt in dit geval nog van bijzonder belang geacht dat de kwestie over het neerhalen van vlucht MH17 nog actueel is en internationaal gezien nog altijd zeer gevoelig ligt, mede gelet op het lopende strafrechtelijke onderzoek, de aansprakelijkstelling van Rusland, door Nederland en Australië, voor het neerhalen van vlucht MH17 en de procedures bij het EHRM die hiermee verband houden, waaronder de individuele klachtenprocedures en de interstatelijke procedure. Ik wens te voorkomen dat openbaarmaking van de genoemde documenten tot verslechtering van de betrekkingen met de betreffende landen leidt en dat het internationale contact op bepaalde punten stroever zal gaan lopen.

Opsporing en vervolging van strafbare feiten

In uw bezwaarschrift benadrukt u dat u niet verzoekt om openbaarmaking van de onderzoeksresultaten zelf, maar enkel op de communicatie en besluitvorming hieromtrent. U wijst er daarbij op dat de interne besluitvorming over de onderzoeksresultaten van Bellingcat zoals geformuleerd in uw verzoek onder (vii) daarvan mogelijk uitgezonderd is.

De uitzonderingsgrond om het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten te beschermen ziet niet enkel op beschermen van (concrete) onderzoeksresultaten. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat het daarbij ook kan gaan om gehanteerde onderzoeksstrategieën⁷ of dat het ook de de samenwerking tussen verschillende instanties kan betreffen.⁸

In onderdeel (iii) van uw verzoek vraagt u om openbaarmaking van documenten die zien op de wijze waarop de besluitvorming tot stand is gekomen met betrekking tot de onderzoekshandelingen die zijn verricht door het JIT en in onderdelen (iv) t/m (vii) vraagt u om communicatie over het uitvoeren van onderzoekshandelingen door het JIT, alle overige communicatie tussen het JIT en het OM onderling en/of met derden en alle communicatie tussen het JIT/OM en (medewerkers van/ betrokkenen bij) Bellingcat.

⁶ Zie <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/zittingen-maart-2020/toelichting-stand-van-zaken-onderzoek-deel-1-10-3-2020> en Kamervragen (Aanhangsel) 2014-2015, nr. 267.

⁷ ECLI:NL:RVS:2008:BD8907.

⁸ ECLI:NL:RVS:2010:BN2615.

Zoals eerder aangehaald werken in het JIT MH17 politie en justitie van Nederland, Australië, Maleisië en België samen met Oekraïne, waar de crash plaatsvond. De algehele coördinatie van het onderzoek van het JIT, berust bij Nederland. Het doel van het JIT is enerzijds vaststellen wie verantwoordelijk is voor het neerhalen van vlucht MH17 en anderzijds bewijs verzamelen voor de strafrechtelijke vervolging van de daders. Op basis van de resultaten van dat onderzoek vervolgt het Nederlandse OM momenteel vier verdachten voor hun betrokkenheid bij het neerhalen van vlucht MH17.

Ik ben het niet met u eens dat het openbaren van de door u verzochte informatie de opsporing en vervolging niet zou kunnen belemmeren. De wijze waarop de besluitvorming over de onderzoekshandelingen die door het JIT zijn verricht tot stand is gekomen, zou inzicht geven in de gevolgde en de te volgen strategie van het JIT. Verantwoording over deze onderzoekshandelingen wordt momenteel gegeven in de lopende strafrechtelijke procedure.

Ook het openbaren van communicatie zoals door u geformuleerd onder punten iv t/m vii zou inzicht geven in de gevolgde, de te volgen strategie alsmede de stand van zaken van het onderzoek en de samenwerking tussen verschillende instanties nu u onder andere juist om die communicatie met verschillende instanties verzoekt.

Gelet op het voorgaande, verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond. Daarbij wordt in dit geval nog van bijzonder belang geacht dat de kwestie over het neerhalen van vlucht MH17 momenteel onder de rechter is.

Artikel 365 Wetboek van Strafvordering

Met u ben ik eens dat interne communicatie doorgaans niet aan het strafdossier wordt gevoegd. U vraagt echter in uw verzoek om (onder andere) alle interne documenten binnen het OM over de onderzoeksresultaten van Bellingcat en het gebruik van deze resultaten (punt vii). Daarover kan ik u het volgende melden.

Op het moment dat Bellingcat onderzoeksresultaten presenteert, kan dat aanleiding zijn voor het JIT om op basis van de eigen beschikbare informatie een eigen, onafhankelijk onderzoek te verrichten. Dit validatieproces is uitgebreid op zitting beschreven door de officier van justitie:

'Tot de rechtsbeschermende taak van het Openbaar Ministerie ten opzichte van de verdachte behoort ook een kritische beschouwing van al het bewijs. In het onderzoek van de afgelopen jaren is zeer uitvoerig onderzoek verricht naar de echtheid en betrouwbaarheid van bewijsmiddelen die in het onderzoek naar voren kwamen. Dat wordt wel validatie-onderzoek genoemd. Daarbij zijn niet alleen uitvoerige analyses

gemaakt van de onderlinge samenhang van bewijsmiddelen, maar zijn ook vele experts ingeschakeld. Dat heeft geleid tot validatie-onderzoek op vele manieren zoals bijvoorbeeld deskundig forensisch onderzoek, meteorologisch onderzoek, empirisch-vergelijkend onderzoek en onderzoek door deskundigen op het gebied van rakettechnologie. Beschuldigingen van manipulatie van tapgesprekken en beeldmateriaal in open bronnen hebben wij serieus genomen en voorgelegd aan onafhankelijke deskundigen. Een kritische toetsing van het aanwezige bewijs is dus niet alleen van de verdachte of de verdediging afhankelijk. Ook de wijze waarop dit belangrijke validatie-onderzoek is verricht willen wij graag uitgebreid inhoudelijk toelichten hier ter zitting, zodra uw rechtbank meent dat dat past in uw inrichting van dit proces.⁹

De conclusies die het JIT op basis van dat validatie-onderzoek trekt, worden - indien relevant voor de bewijsvoering - in de strafzaak in een proces-verbaal vastgelegd. Deze processen-verbaal zijn in het strafdossier gevoegd. Dit houdt in dat in die processen-verbalen onder andere is geverbaliseerd hoe met de onderzoeksresultaten van Bellingcat is omgegaan.

Gelet op het voorgaande, verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond.

Voorkomen van onevenredige benadeling

U voert aan dat in het bestreden besluit de indruk wordt gewekt dat de weigeringsgrond het voorkomen van onevenredige benadeling aan de orde is bij verzoeken om processtukken. Dat is volgens u niet het geval. U haalt daarbij een uitspraak van de Afdeling aan waaruit volgens u blijkt dat toegang tot processtukken via andere wegen onverlet laat dat de Wob open staat. Volgens u dient een beroep op voornoemde weigeringsgrond voldoende concreet en aannemelijk te worden gemaakt.

Daarnaast voert u aan dat volgens het bestreden besluit de onevenredige benadeling bestaat uit een beroep op de veiligheid van de Staat maar onvoldoende is gemotiveerd wat de mogelijke schade zou zijn aan de veiligheid van de Staat en dat niet is gemotiveerd dat er dan sprake zou zijn van een onevenredige schade.

Ik ben het met u eens dat u ook als procespartij een Wob-verzoek kan indienen. Dat is in onderhavige procedure ook onderkend door uw Wob-verzoek in behandeling te nemen. In het bestreden besluit is echter overwogen dat een deel van uw Wob-verzoek niet in behandeling kan worden genomen omdat andere

⁹ <https://www.om.nl/onderwerpen/mh17-vliegramp/vervolging-en-rechtszaak/zittingen-maart-2020/openingswoord-9-maart-2020>

bijzondere en uitputtende bepalingen (artikelen 30 en 365 Sv), die aan de Wob derogeren, van toepassing kunnen zijn op de gevraagde informatie.

In het bestreden besluit is overwogen dat voor zover op de door u gevraagde informatie de Wob wel van toepassing is, deze informatie niet openbaar gemaakt dient te worden, nu – onder meer - artikel 10 lid 2 onder g Wob van toepassing is. Deze overweging ziet specifiek op informatie die op verzoek van een procesdeelnemer zou kunnen worden toegevoegd met een verzoek op grond van artikel 34 lid 1 Sv, binnen de strafprocedure. Het Openbaar Ministerie zou met het openbaar maken van deze informatie onevenredig worden benadeeld omdat dit de goede procesgang zou doorkruisen. Door de wetgever is in de Memorie van Toelichting¹⁰ onderkend dat de goede procesgang niet door de Wob kan worden doorkruist. De wetgever stelt hierbij dat de Wob niet mag worden gebruikt om in die gevallen meer informatie te verkrijgen dan op grond van het betrokken procesrecht mogelijk is. Het onevenredig nadeel wordt in de Memorie van Toelichting in die gevallen verondersteld aanwezig te zijn.

Voor wat betreft uw standpunt dat in het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd wat de mogelijke schade zou zijn aan de veiligheid van de Staat en dat niet is gemotiveerd dat er dan sprake zou zijn van een onevenredige schade, verwijs ik naar hetgeen ik hierover heb opgemerkt onder het kopje "Veiligheid van de Staat"

Daarnaast verwijs ik u naar hetgeen ik hiervoor heb overwogen onder het kopje 'veiligheid van de Staat'.

Gelet op het voorgaande, verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond.

Persoonlijke beleidsopvattingen voor intern beraad

Uitgangspunt van de Wob is dat overheidsinformatie openbaar is. Dit geldt in beginsel ook voor documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad. Dit is het beraad over een bestuurlijke aangelegenheid binnen een bestuursorgaan, dan wel binnen een kring van overheden in het kader van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een bestuurlijke aangelegenheid.

Artikel 11, eerste lid, van de Wob bepaalt dat in geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. In het bestreden besluit heb ik reeds uitgelegd wat onder het begrip "documenten opgesteld ten behoeve van intern beraad" onder meer moeten worden begrepen. Artikel 1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wob

¹⁰ Kamerstukken II 1986/87, 19859, nr. 3 (MvT), p. 36 tot en met 38

definieert een persoonlijke beleidsopvatting als een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van een of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid en de daartoe door hen aangevoerde argumenten. Deze definitiebepaling is verder uitgewerkt in jurisprudentie. Feiten, prognoses en beleidsalternatieven worden niet beschouwd als persoonlijke beleidsopvattingen. Dit komt overeen met de definitie van de persoonlijke beleidsopvatting zoals omschreven in het Wetsvoorstel Open Overheid.

Persoonlijke beleidsopvattingen worden niet openbaar gemaakt omdat een zekere mate van veiligheid en vertrouwelijkheid noodzakelijk is om te kunnen komen tot een effectieve besluitvorming. Ambtenaren en bestuurders moeten onderling en met bewindspersonen kunnen brainstormen. Feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter worden door mij niet beschouwd als persoonlijke beleidsopvattingen. De totstandkoming van beleid en regelgeving wordt met de openbaarheid van dergelijke informatie inzichtelijk.

De op grond van artikel 11 van de Wob geweigerde informatie, is aan te merken als persoonlijke beleidsopvattingen in documenten voor intern beraad. Het betreft documenten met aannames, (tekst)voorstellen, commentaar en conclusies van ambtenaren die betrekking hebben op de bestuurlijke aangelegenheid waarover u informatie heeft gevraagd. Ik verstrek over vorenstaande persoonlijke beleidsopvattingen geen informatie. Ik blijf op dit punt met andere woorden bij mijn bestreden besluit.

Vooropgesteld zij dat de u bezwaar met in achtneming van het thans van toepassing zijnde wettelijke kader, de Wob, is beoordeeld. Ik acht het, zoals aangegeven in het bestreden besluit, niet in het belang van een goede democratische bestuursvoering indien de standpunten van betrokkenen, ook niet geanonimiseerd, openbaar worden gemaakt en zelfstandig betrokken worden in de publieke en juridische discussie. Uw verwijzing naar de Afdelingsuitspraak van 24 februari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:399) wordt reeds hierom niet gevolgd nu het in die uitspraak ging om het al dan niet openbaar maken van persoonlijke beleidsopvattingen bestemd voor intern beraad vervat in relatief oude documenten. In de onderhavige zaak betreft het een nog lopende kwestie bestuurlijke en juridische kwestie waarin naar mijn oordeel ambtenaren nog immer belemmerd zouden kunnen worden in het voeren van discussies en in hun advisering indien de daarop betrekking hebbende informatie openbaar gemaakt zou worden. Door het hierboven omschreven unieke karakter en, de hoge mate van gevoeligheid van dit dossier onderscheidt de werkwijze op dit dossier zich van andere dossiers. Dit geldt ook voor het weigeren van de openbaarmaking van informatie op grond van artikel 11 van de Wob. Deze wordt gekenmerkt door een (noodzaak voor een) hoge mate van vertrouwelijkheid, specifieke werkwijzen en het zeer selectief delen van informatie. De noodzaak om persoonlijke

beleidsopvattingen bestemd voor intern beraad komt voort uit de hierboven beschreven concrete statelijke dreiging en het belang om de vertrouwelijkheid van de processtrategie te bewaken.

Op zichzelf maar ook in samenhang met de overige van toepassing zijnde gronden om niet tot openbaarmaking van de geïnventariseerde documenten over te gaan, zie ik dan ook geen aanleiding om met toepassing van artikel 11, tweede lid, van de Wob in niet tot personen herleidbare vorm informatie te verstrekken over de persoonlijke beleidsopvattingen. Dat de persoonlijke beleidsopvatting als weigeringsgrond nog immer bestaat en ook zal blijven bestaan als uitzonderingsgrond in de WOO, volgt ook uit de door u in de gronden van bezwaar aangehaalde brief van 30 april 2021 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties aan de Eerste Kamer betreffende de reactie op het verslag initiatiefwetsvoorstel Open Overheid (33328) en initiatiefvoorstel Wijzigingswet WOO (35112).

Ter volledigheid merk ik daarbij op dat, voor zover de op grond van artikel 11 van de Wob geweigerde passages voor een deel feitelijke informatie bevatten, die feitelijke informatie zodanig verweven is met de persoonlijke beleidsopvattingen dat die daar niet los van kan worden gezien. In geval van verwevenheid mag in beginsel het betrokken onderdeel van het document worden geweigerd op grond van artikel 11 van de Wob. Een bestuursorgaan hoeft, conform jurisprudentie van de Afdeling, niet binnen een zelfstandig onderdeel van een document per zin of zinsdeel te bepalen of verwevenheid een weigering kan rechtvaardigen. Vergelijk in dit geval de uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:314.

Derhalve verklaar ik uw bezwaar op dit punt ongegrond.

Ontbreken inventarislijst

De Wob verplicht niet tot het verstrekken van een inventarisatielijst. Vanwege het voornoemde belang van de veiligheid van de Staat en de voornoemde gevolgen die openbaarmaking met zich zouden brengen, kan ik niet nader ingaan op de wijze waarop is geïnventariseerd, inclusief de gebruikte zoektermen, omdat het inzicht zou geven in hoe de afgeschermd werkomgeving met een hoog beveiligingsniveau omgeving werkt en op welke wijze deze omgeving is ingericht. Daarnaast zouden de omschrijvingen van de documenten inzicht bieden in welke context en in samenhang met welke andere onderwerpen een en ander is besproken. Deze aspecten alleen kunnen al waardevolle informatie zijn voor statelijke actoren en zouden de voornoemde belangen kunnen schaden. Indien ik een inventarislijst geheel of gedeeltelijk zou verschaffen, dan zou ik alsnog een gedetailleerd inzicht bieden in deze bestuurlijke aangelegenheid, wat afbreuk zou doen aan de belangen die ermee gemoeid zijn om de geïnventariseerde documenten zelf niet openbaar te maken. Om die reden, handhaaf ik daarom ook mijn beslissing om de inventarislijst niet openbaar te maken.

Besluit

Uw bezwaar verklaar ik gelet op het bovenstaande ongegrond onder aanvulling van de gronden en handhaaf het bestreden besluit.

Vergoeding kosten bezwaar

U hebt verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar met een beroep op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb. Daarover beslis ik als volgt.

Op grond van dit artikel worden de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs zijn gemaakt, vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Gelet op bovenvermelde beslissing is daarvan geen sprake, reden waarom ik niet tot de gevraagde kostenvergoeding overga.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie en Veiligheid,
namens de minister,
het College van procureurs-generaal,
namens het College,
het Hoofd Bestuurlijke en Juridische Zaken,

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank van de rechtbank binnen het rechtsgebied waarin hij zijn woonplaats heeft. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking u is toegezonden door de rechtbank zijn ontvangen. U kunt ook digitaal beroep instellen via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust.

Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.

Bijlage 1

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. document: een bij een bestuursorgaan berustend schriftelijk stuk of ander materiaal dat gegevens bevat;
- b. bestuurlijke aangelegenheid: een aangelegenheid die betrekking heeft op beleid van een bestuursorgaan, daaronder begrepen de voorbereiding en de uitvoering ervan;
- c. intern beraad: het beraad over een bestuurlijke aangelegenheid binnen een bestuursorgaan, dan wel binnen een kring van bestuursorganen in het kader van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een bestuurlijke aangelegenheid;
- d. niet-ambtelijke adviescommissie: een van overheidswege ingestelde instantie, met als taak het adviseren van een of meer bestuursorganen en waarvan geen ambtenaren lid zijn, die het bestuursorgaan waaronder zij ressorteren adviseren over de onderwerpen die aan de instantie zijn voorgelegd. Ambtenaren, die secretaris of adviserend lid zijn van een adviesinstantie, worden voor de toepassing van deze bepaling niet als leden daarvan beschouwd;
- e. ambtelijke of gemengd samengestelde adviescommissie: een instantie, met als taak het adviseren van één of meer bestuursorganen, die geheel of gedeeltelijk is samengesteld uit ambtenaren, tot wier functie behoort het adviseren van het bestuursorgaan waaronder zij ressorteren over de onderwerpen die aan de instantie zijn voorgelegd;
- f. persoonlijke beleidsopvatting: een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van een of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid en de daartoe door hen aangevoerde argumenten;
- g. milieu-informatie: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 19.1a van de Wet milieubeheer;
- h. hergebruik: het gebruik van informatie die openbaar is op grond van deze of een andere wet en die is neergelegd in documenten berustend bij een overheidsorgaan, voor andere doeleinden dan het oorspronkelijke doel binnen de publieke taak waarvoor de informatie is geproduceerd;
- i. overheidsorgaan:
 - 1°. een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of
 - 2°. een ander persoon of college, met enig openbaar gezag bekleed.

Artikel 3

1. Een ieder kan een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.
2. De verzoeker vermeldt bij zijn verzoek de bestuurlijke aangelegenheid of het daarop betrekking hebbend document, waarover hij informatie wenst te ontvangen.

3. De verzoeker behoeft bij zijn verzoek geen belang te stellen.
4. Indien een verzoek te algemeen geformuleerd is, verzoekt het bestuursorgaan de verzoeker zo spoedig mogelijk om zijn verzoek te preciseren en is het hem daarbij behulpzaam.
5. Een verzoek om informatie wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Artikel 4

Indien het verzoek betrekking heeft op gegevens in documenten die berusten bij een ander bestuursorgaan dan dat waarbij het verzoek is ingediend, wordt de verzoeker zo nodig naar dat orgaan verwezen. Is het verzoek schriftelijk gedaan, dan wordt het doorgezonden onder mededeling van de doorzending aan de verzoeker.

Artikel 7

1. Het bestuursorgaan verstrekt de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door:

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken,
 - b. kennisneming van de inhoud toe te staan,
 - c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
 - d. inlichtingen daaruit te verschaffen.
2. Het bestuursorgaan verstrekt de informatie in de door de verzoeker verzochte vorm, tenzij:
- a. het verstrekken van de informatie in die vorm redelijkerwijs niet gevegd kan worden;
 - b. de informatie reeds in een andere, voor de verzoeker gemakkelijk toegankelijke vorm voor het publiek beschikbaar is.
3. Indien het verzoek betrekking heeft op milieu-informatie als bedoeld in artikel 19.1a, eerste lid, onder b, van de Wet milieubeheer, verstrekt het bestuursorgaan, zo nodig, en indien deze informatie voorhanden is, tevens informatie over de methoden die zijn gebruikt bij het samenstellen van eerstbedoelde informatie.

Artikel 10

1. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit:
 - a. de eenheid van de Kroon in gevaar zou kunnen brengen;
 - b. de veiligheid van de Staat zou kunnen schaden;
 - c. bedrijfs- en fabricagegegevens betreft, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld;
 - d. persoonsgegevens betreft als bedoeld in de artikelen 9, 10 en 87 van de Algemene verordening gegevensbescherming, tenzij de verstrekking kennelijk geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer maakt.
2. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover

het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:

- a. de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties;
- b. de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d, bedoelde bestuursorganen;
- c. de opsporing en vervolging van strafbare feiten;
- d. inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen;
- e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
- f. het belang, dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie;
- g. het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

3. Het tweede lid, aanhef en onder e, is niet van toepassing voorzover de betrokken persoon heeft ingestemd met openbaarmaking.

4. Het eerste lid, aanhef en onder c en d, het tweede lid, aanhef en onder e, en het zevende lid, aanhef en onder a, zijn niet van toepassing voorzover het milieu-informatie betreft die betrekking heeft op emissies in het milieu. Voorts blijft in afwijking van het eerste lid, aanhef en onder c, het verstrekken van milieu-informatie uitsluitend achterwege voorzover het belang van openbaarmaking niet opweegt tegen het daar genoemde belang.

5. Het tweede lid, aanhef en onder b, is van toepassing op het verstrekken van milieu-informatie voor zover deze handelingen betreft met een vertrouwelijk karakter.

6. Het tweede lid, aanhef en onder g, is niet van toepassing op het verstrekken van milieu-informatie.

7. Het verstrekken van milieu-informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voorzover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:

- a. de bescherming van het milieu waarop deze informatie betrekking heeft;
- b. de beveiliging van bedrijven en het voorkomen van sabotage.

8. Voorzover het vierde lid, eerste volzin, niet van toepassing is, wordt bij het toepassen van het eerste, tweede en zevende lid op milieu-informatie in aanmerking genomen of deze informatie betrekking heeft op emissies in het milieu.

Artikel 11

1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

2. Over persoonlijke beleidsopvattingen kan met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft

ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.

3. Met betrekking tot adviezen van een ambtelijke of gemengd samengestelde adviescommissie kan het verstrekken van informatie over de daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen plaatsvinden, indien het voornemen daartoe door het bestuursorgaan dat het rechtstreeks aangaat aan de leden van de adviescommissie voor de aanvang van hun werkzaamheden kenbaar is gemaakt.

4. In afwijking van het eerste lid wordt bij milieu-informatie het belang van de bescherming van de persoonlijke beleidsopvattingen afgewogen tegen het belang van openbaarmaking. Informatie over persoonlijke beleidsopvattingen kan worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Het tweede lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Wetboek van Strafvordering Artikel 365

1. Het vonnis wordt binnen tweemaal vier en twintig uren na de uitspraak ondertekend door de rechters die over de zaak hebben geoordeeld, en door den griffier die bij de beraadslaging tegenwoordig is geweest.
2. Zoo één of meer hunner daartoe buiten staat zijn, wordt hiervan aan het slot van het vonnis melding gemaakt.
3. Zoodra het vonnis is geteekend en in ieder geval na afloop van den termijn in het eerste lid vermeld, kan de verdachte, zijn raadsman of de benadeelde partij daarvan en van het proces-verbaal der terechtzitting kennis nemen. De voorzitter verstrekt desgevraagd een afschrift van het vonnis en het proces-verbaal aan de verdachte, zijn raadsman en de benadeelde partij.
4. De voorzitter verstrekt desgevraagd een afschrift van het vonnis en het proces-verbaal der terechtzitting aan ieder ander dan de verdachte of zijn raadsman, tenzij verstrekking naar het oordeel van de voorzitter ter bescherming van de belangen van degene ten aanzien van wie het vonnis is gewezen of van de derden die in het vonnis of in het proces-verbaal worden genoemd, geheel of gedeeltelijk dient te worden geweigerd. In het laatste geval kan de voorzitter een geanonimiseerd afschrift of een uittreksel van het vonnis en het proces-verbaal verstrekken.
5. Onder het vonnis zijn begrepen de stukken die aan de uitspraak zijn gehecht. Van andere tot het strafdossier behorende stukken wordt geen afschrift of uittreksel verstrekt.
6. De verdachte die de Nederlandse taal niet of onvoldoende beheerst en overeenkomstig het derde lid om een afschrift van het vonnis verzoekt, wordt in een voor hem begrijpelijke taal schriftelijk mededeling gedaan van:
 - a. de beslissing op grond van artikel 349 dan wel de beslissing tot veroordeling, vrijspraak of ontslag van alle rechtsvervolging;
 - b. indien een veroordeling of ontslag van alle rechtsvervolging is uitgesproken, de benaming van het strafbare feit dat het bewezenverklaarde oplevert met

- vermelding van de plaats waar en het tijdstip waarop het is begaan;
- c. indien een straf of maatregel is opgelegd, de opgelegde straf of maatregel, alsmede de wettelijke voorschriften waarop deze is gegrond.
 - d. De schriftelijke mededeling blijft achterwege indien de verdachte bij de uitspraak aanwezig was en deze op grond van artikel 362, derde lid, voor hem is vertolkt dan wel indien de verdachte op grond van artikel 366, vierde lid, in een voor hem begrijpelijke taal mededeling van het vonnis is gedaan.
7. Het ondertekende vonnis wordt binnen veertien dagen na de uitspraak verstrekt aan het openbaar ministerie.